بررسی کاربرد نشریات ادواری در برون‌دادهای علمی اعضای هیأت علمی دانشکده‌های علوم‌انسانی دانشگاه شیراز طی سالهای ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۷

فاطمه فهیم‌نیا
استادیار گروه علوم کتابداری و اطلاع‌رسانی دانشگاه تهران
fahimnia@ut.ac.ir

فاطمه جعفری (نویسنده مسئول)
کارشناس ارشد مرکز منطقه‌ای اطلاع‌رسانی علوم و فن‌آوری
samirajaafari86@gmail.com
تاریخ دریافت: ۱۳۸۸/۴/۱۰ ؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۸/۷/۱

چکیده

هدف از انجام این پژوهش تعیین و بررسی سهم نشریات ادواری در برون‌دادهای علمی اعضای هیأت علمی دانشکده‌های علوم انسانی (دانشکده‌ی ادبیات و علوم‌انسانی، علوم‌تربیتی، علوم‌اجتماعی، مدیریت و اقتصاد) دانشگاه شیراز نمایه شده در Web of Science طی سالهای ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۷ است. جامعه‌ی آماری این پژوهش را تعداد ۱۰۶۷ استناد از مجموع ۵۱ عنوان مقاله‌ی نمایه شده در نمایه‌های استنادی A&HCI و SSCI تشکیل می‌دهند. این پژوهش به روش تحلیل استنادی انجام شده است. در این پژوهش سهم نشریات ادواری نسبت به سایر منابع اطلاعاتی، زبان نشریات مورد استناد، میزان استناد به مجله‌های رتبه‌بندی شده در گزارش‌های استنادی مجله‌ها (JCR)، تعیین مجله‌های هسته بر اساس قانون برادفورد و مطابقت فهرست پراستنادترین مجله‌ها با فهرست موجودی دانشگاه شیراز مورد بررسی قرار گرفت. نتایج به‌دست آمده نشان داد که نشریات ادواری، نقش مهمی در تولید اطلاعات علمی اعضای هیأت علمی دانشکده‌های علوم‌انسانی این دانشگاه دارند به طوری که میزان استناد به این نوع منابع ۶۸ درصد است.

کلیدواژه‌ها: برون‌دادهای علمی، علوم انسانی، علم‌سنجی، دانشگاه شیراز

[Downloaded from publij.ir on 2024-10-12]
[DOR: 20.1001.1.26455730.1388.15.3.2.8]

مقدمه

یکی از شاخص‌های رشد و توسعه‌ی هر کشوری، توان و ظرفیت علمی آن کشور است. ارتقای این توان به بهبود وضعیت تولید اطلاعات علمی بستگی دارد. در میان نهادهای اجتماعی جامعه، دانشگاه‌ها و مراکز آموزشی، سهم عمده‌ای در تولید اطلاعات علمی و فنی دارند. تولید دانش در دانشگاه‌ها نتیجه‌ی فعالیت‌های پژوهشی و علمی اعضای هیأت علمی، مدرسان و پژوهشگران است که به طور معمول به صورت تولید مقاله‌های پژوهشی و تدوین و ترجمه‌ی کتاب‌های علمی، نمود پیدا می‌کند و جزو وظایف جدایی‌ناپذیر آنان است. این فرایند مستلزم آن است که اعضای هیأت علمی، مدرسان و پژوهشگران دانشگاه‌ها، راه‌های یافتن دانش و اطلاعات را بشناسند.

از طرفی لازمه‌ی به‌کارگیری دانش آن است که اعضای هیأت علمی و مدرسان دانشگاه نسبت به محل‌های وجود اطلاعات و دانش و هم‌چنین محمل‌ها و رسانه‌های اطلاعاتی و روش‌های بازیابی و به‌کارگیری آن، آگاهی و شناخت لازم داشته باشند و با کسب مهارت‌های لازم، توانمندی خود را در جهت بازیابی و به‌کارگیری اطلاعات ارتقا بخشند (رسول آبادی، ۱۳۸۶). از طرف دیگر رشد روزافزون رسانه‌های مختلف ارتباطی، فن‌آوری‌های چاپ و نشر، تخصصی شدن علوم ، افزایش تعداد دانشمندان فعال و فعالیت‌های پژوهشی باعث افزایش حجم انتشارات و اطلاعات علمی در کلیه‌ی علوم و فنون شده است. چنین مسائلی موجب پدید آمدن وضعیت خاصی در استفاده از منابع اطلاعاتی علمی شده‌اند. در این میان، نشریات ادواری تخصصی از جمله رسانه‌هایی هستند که در چرخه‌ی انتقال اطلاعات علمی، نقش مهمی ایفا می‌کنند. امروزه پژوهشگران برای این‌که نتایج پژوهش‌های خود را سریع‌تر در اختیار دیگران قرار دهند آنها را به صورت مقاله در نشریات ادواری منتشر می‌کنند. به همین دلیل نشریات ادواری در پاسخ‌گویی به نیاز پژوهشگران از جایگاه ویژه‌ای برخوردارند (تیمورخوانی، ۱۳۸۱). ارزش مجله‌ها هم در زمان انتشار و هم بعد از آن انکارناپذیر است. این گفته برادوس[1] که قرن هجدهم قرن جزوه، قرن نوزدهم قرن کتاب و قرن بیستم قرن نشریات ادواری است هنوز تازگی خود را از دست نداده است (عصاره، ۱۳۶۵). با این وجود تفاوت میان‌رشته‌ای، عامل بسیار مهمی در نقش نشریات ادواری در تولید علم به شمار می‌آید. برای مثال در بسیاری از رشته‌های

1. Bradus

[Downloaded from publij.ir on 2024-10-12]

[DOR: 20.1001.1.26455730.1388.15.3.2.8]

علوم‌اجتماعی و علوم‌انسانی، کتاب و تک‌نگاشت‌ها نقش مهم‌تری در تولید علم ایفا می‌نمایند و در برخی دیگر از رشته‌ها نظیر علوم رایانه، مقاله‌های ارائه شده در همایش‌ها بستر اصلی برای ارتباطات علمی محسوب می‌شوند (موئد[1]، ۲۰۰۵).

بیان مسأله

از آنجا که دانشگاه‌ها، به ویژه دانشگاه‌های مادر از مراکز عمده‌ی پژوهشی کشور محسوب می‌شوند، حجم انبوهی از برون‌دادهای علمی به این مؤسسه‌ها تعلق دارد. دانشگاه شیراز نیز با دارا بودن کادر وسیعی از اعضای هیأت علمی، پژوهشگران و رشته‌های مختلف دانشگاهی، نقش مؤثری در تولید اطلاعات علمی کشور ایفا می‌نماید به طوری که اعضای هیأت علمی این دانشگاه هر سال مقاله‌های متعددی در مجله‌های داخلی و خارجی به چاپ می‌رسانند. همچنین در این دانشگاه، همه ساله مبالغ زیادی صرف خرید و یا اشتراک مجله‌های علمی لاتین می‌شود؛ به طوری که اشتراک مجله‌های لاتین در هر سال بخش عمده‌ای از بودجه‌ی ریالی و ارزی دانشگاه را به خود اختصاص می‌دهد. با بررسی میزان بودجه‌ی ارزی سالیانه‌ی اختصاص‌یافته برای خرید نشریات ادواری و مشاهده‌ی افزایش اینگونه هزینه‌ها در هر سال نسبت به سال‌های پیشین و نیز مشکلات و مسائل اقتصادی دانشگاه‌ها و کشور، توجه به امر انتخاب و گزینش نشریات ادواری لاتین در جهت کاهش هزینه‌های ارزی و ریالی، بسیار مهم ارزیابی می‌شود. بنابراین این پژوهش در پی آن است که با بررسی استنادهای برون‌دادهای علمی اعضای هیأت علمی دانشکده‌های علوم‌انسانی، علوم‌تربیتی، علوم‌اجتماعی، مدیریت و اقتصاد دانشگاه شیراز نمایه شده در ISI [2] دریابد که نشریات ادواری علمی، تا چه میزان پژوهشگران این رشته‌ها را در تولید علم یاری رسانیده‌اند. همچنین از آنجا که یکی از ملاک‌هایی که می‌تواند تا حد زیادی اعتبار مجله‌های علمی را تعیین نماید، حضور در نمایه‌نامه‌های بین‌المللی است و در میان این نمایه‌نامه‌ها، پایگاه‌های استنادی مؤسسه‌ی اطلاعات علمی (Web of Science) حاوی مهم‌ترین و معتبرترین مجله‌های علمی جهان است، این پژوهش بر آن است تا دریابد مجله‌های

1. Moed

۲. در این پژوهش به منظور یکدست سازی متنی از اصطلاح ISI استفاده شده است حال آنکه نام کنونی این پایگاه اخیرا به تامسون رویترز (Thomson Reuters) تغییر پیدا کرده است.

[Downloaded from publij.ir on 2024-10-12]

[DOR: 20.1001.1.26455730.1388.15.3.2.8]

معتبر بین‌المللی تا چه میزان در برون‌دادهای علمی اعضای هیأت علمی این رشته ها موثر بوده‌اند؟

هدف پژوهش

هدف از این پژوهش، بررسی و تعیین کاربرد نشریات ادواری در برون‌دادهای علمی اعضای هیأت علمی دانشکده‌های علوم انسانی دانشگاه شیراز طی سالهای ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۷ به منظور مطابقت با رویه‌ی مجموعه‌سازی دانشگاه است. برای نیل به این هدف، اهداف فرعی زیر قابل پیگیری هستند:

- تعیین سهم نشریات ادواری نسبت به سایر منابع اطلاعاتی در برون‌دادهای علمی نمایه شده در Web of Science در هر رشته؛
- تعیین مجله‌های هسته بر اساس قانون برادفورد در هر رشته؛
- تعیین سهم مجله‌های رتبه‌بندی شده در گزارش‌های استنادی مجله‌ها (JCR) در برون‌دادهای علمی اعضای هیأت علمی نمایه شده در Web of Science در هر رشته؛
- مطابقت فهرست پراستنادترین مجله‌ها با فهرست موجودی هر یک از دانشکده‌ها.

پرسش‌های اساسی

این پژوهش درصدد است تا به پرسش‌های اساسی زیر پاسخ گوید:

۱. میزان استناد به نشریات ادواری در برون‌دادهای علمی اعضای هیأت علمی اعم از فردی و گروهی نمایه شده در Web of Science چگونه است؟

۲. سهم نشریات ادواری نسبت به سایر منابع اطلاعاتی در برون‌دادهای علمی اعضای هیأت علمی نمایه شده در Web of Science در هر رشته چگونه است؟

۳. نشریات ادواری مورد استناد به چه زبانهای منتشر شده‌اند ؟

۴. مجله‌های هسته‌ی هر رشته بر اساس قانون برادفورد کدامند؟

۵. سهم مجله‌های رتبه‌بندی شده در گزارش‌های استنادی مجله‌ها (JCR) در برون‌دادهای علمی اعضای هیأت علمی نمایه شده در Web of Science در هر رشته چگونه است؟

۶. آیا مطابقتی بین فهرست پراستنادترین مجله‌ها و فهرست موجودی دانشگاه وجود دارد؟

[Downloaded from publij.ir on 2024-10-12]

[DOR: 20.1001.1.26455730.1388.15.3.2.8]

فرضیه‌های پژوهش

۱. بیش از ۵۰ درصد استنادها مربوط به نشریات ادواری است.

۲. تفاوت میان رشته‌ای عامل مهمی در استفاده از نشریات ادواری است.

پیشینه‌ی پژوهش

پژوهش‌های متعددی در این زمینه در ایران و جهان انجام شده‌اند. از جمله ریاحی‌نیا (۱۳۷۵) در پژوهشی به بررسی میزان کاربرد نشریات ادواری در پایان‌نامه‌های کتابداری دانشگاه‌های کشور پرداخت. یافته‌های این پژوهش نشان داد که دانشجویان این رشته در مقابل ۷۰۳ عنوان کتاب، از ۵۷۲ عنوان نشریه بهره گرفته بودند.

بشیری و محسنی (۱۳۷۸) با هدف تعیین مجله‌های هسته در حوزه‌ی منابع طبیعی و امور دام، طی انجام پژوهشی، تحلیلی بر روی ۲۷۷۸ مورد استناد به مجله‌های غیر فارسی در طرح‌های پژوهشی پژوهشگران این دو حوزه در وزارت جهادسازندگی انجام دادند. همچنین ۷۰۳۶ مورد درخواست مقاله‌ی غیر فارسی پژوهشگران این دوحوزه، از مراکز اطلاع‌رسانی جهادسازندگی مورد بررسی قرار گرفت. نتیجه‌ی این پژوهش نشان داد که در حوزه‌ی علوم دامی ۱۲درصد مجله‌ها، ۷۱ درصد مقاله‌های مورد نیاز پژوهشگران را پوشش داده بودند و در حوزه‌ی منابع طبیعی نیز ۵۴ درصد نیازهای پژوهشگران از ۱۰ درصد مجله‌ها برآورده شده بودند. در حوزه‌ی علوم دامی ۴۹ و در حوزه‌ی منابع طبیعی ۴۸ درصد مجله‌ها تنها یک بار توسط پژوهشگران مورد استناد قرار گرفته بودند. در نهایت براساس داده‌های گردآوری شده از استنادها، فهرست رتبه‌بندی شده‌ای از مجله‌ها تهیه شد.

مهراد و حمدی‌پور (۱۳۸۰) پژوهشی با هدف شناسایی و تهیه‌ی مناسب‌ترین منابع اطلاعاتی برای پژوهشگران حوزه‌ی علوم پایه انجام دادند. جامعه‌ی مورد مطالعه در این پژوهش را تعداد ۱۰۹ نفر از اعضای هیأت علمی دانشکده‌ی علوم پایه و همچنین تعداد ۲۴۰ عنوان مجله‌ی موجود در کتابخانه‌ی ملاصدرا در محدوده سالهای ۱۹۹۵ تا ۲۰۰۰ میلادی تشکیل می‌داد. یافته‌های پژوهش نشان داد که در بین منابع مختلف اطلاعاتی مورد نیاز اعضای هیأت علمی دانشکده، مقاله‌های مجله‌ها (با ۳۳ درصد) در اولویت اول قرار داشتند. میزان پاسخ‌گویی مجله‌های لاتین موجود در کتابخانه به نیازهای پژوهشی اساتید این دانشکده نیز ۶۷ درصد برآورد شد.

[Downloaded from publij.ir on 2024-10-12]

[DOR: 20.1001.1.26455730.1388.15.3.2.8]

مقصودی‌دریه (۱۳۸۱) پژوهشی به منظور شناسایی مجله‌های هسته در رشته‌ی روانشناسی تربیتی بر روی استنادهای پایان نامه‌های دانشگاه‌های شیراز و اهواز انجام داد. نتایج این پژوهش نشان داد که در مجموع ۲۸۷۱ مورد استناد به مجله‌های غیرفارسی در پایان‌نامه‌های این دو دانشگاه وجود داشت. برای مشخص کردن مجله‌های هسته از قانون برادفورد استفاده شد و ۶ عنوان مجله به عنوان مجله‌های هسته انتخاب شدند. مقایسه‌ی عناوین مجله‌ها نشان داد که ۳ عنوان از مجله‌های هسته‌ی انتخاب شده در دو دانشگاه مشترک بودند. هم‌چنین پژوهشگر با جست‌وجو در پایگاه گزارش‌های استنادی مجله‌ها (JCR) تعداد ۲۵ عنوان مجله‌ای را که بیشترین میزان استناد را در رشته‌ی روانشناسی تربیتی کسب کرده بودند استخراج کرد. نتیجه‌ی مطابقت این فهرست با فهرست مجله‌های هسته‌ی دانشگاه‌های مورد نظر نشان داد که ۳ عنوان مجله‌ی هسته‌ی مشترک در هر دو دانشگاه، در فهرست گزارش‌های استنادی مجله‌ها (JCR) نیز جزو مجله‌های پراستناد بوده‌اند.

پژوهشی به منظورتحلیل استنادی مقاله‌های اعضای هیأت علمی دانشگاه فردوسی مشهد نمایه شده در پایگاه ISI توسط نجفی(۱۳۸۱) انجام شد. از مجموع ۷۹۵ مقاله، ۳۶۷۱ استناد، مورد بررسی قرار گرفتند. یافته‌های این پژوهش حاکی از آن است که ۱۸۱۳ مورد به مقاله‌های مجله‌ها استناد شده بود. در مقاله‌های اعضای هیأت علمی دانشکده‌های مهندسی، علوم‌پایه، ریاضیات، دام‌پزشکی، کشاورزی ، اقتصاد و تربیت‌بدنی نیز بیشترین میزان استناد به مقاله‌های مجله‌ها اختصاص داشت، در حالی‌که در مقاله‌های اعضای هیأت علمی دانشکده‌های ادبیات و علوم انسانی، الهیات و علوم‌تربیتی، کتاب پراستنادترین منبع به شمار می‌رفت. از لحاظ زبان نیز، منابع انگلیسی بیش از منابع سایر زبان‌ها مورد استناد قرار گرفته بودند. یافته‌های این پژوهش، همچنین نشان داد که میزان استناد به مجله‌های بین‌المللی نمایه شده در پایگاه‌های ISI به طور معنی‌داری بیش از سایر مجله‌ها بوده است اما نتیجه‌ی آزمون مجذور کای نشان داد که میزان استناد به مجله‌های انگلیسی غیر موجود در کتابخانه‌های دانشگاه، بیش از مجله‌های انگلیسی موجود در کتابخانه‌های دانشگاه بوده است. مقایسه‌ی فهرست مجله‌های هسته‌ی برگزیده بر اساس میزان استناد و مجله‌های رتبه‌بندی شده‌ی گزارش‌های استنادی مجله‌ها (JCR) نیز نشان داد که تا حدودی بین این دو فهرست مطابقت وجود دارد.

[Downloaded from publij.ir on 2024-10-12]

[DOR: 20.1001.1.26455730.1388.15.3.2.8]

احمدزاده (۱۳۸۶) پژوهشی را به منظور تعیین مجله‌های لاتین کتابخانهٔ دانشکدهٔ هنرهای زیبای دانشگاه تهران با استفاده از روش کتابسنجی و با تحلیل آماری انجام داد. یافته‌های پژوهش نشان داد که میزان پاسخگویی نشریات ادواری موجود به نیازهای پژوهشی مراجعان ۴۹/۳ درصد بود. هم‌چنین بخشی از این پژوهش به رتبه‌بندی مجله‌های هر رشته توسط اساتید و دانشجویان اختصاص داشت و در پایان نیز فهرست مجله‌های هسته با فهرست مجله‌های رتبه‌بندی شده مطابقت داده شد.

مطالعه‌ای توسط اونز[1] (۱۹۹۵) بر روی استنادهای ۲۱۰ مقاله‌ی منتشر شده توسط اعضای هیأت علمی رشته‌های فیزیک، شیمی، گیاه‌شناسی، جانورشناسی و میکروبیولوژی انجام شد. نتیجه‌ی این پژوهش نشان داد که در بین کلیه‌ی منابع مورد استفاده قرار گرفته توسط اعضای هیأت علمی، مقاله‌های مجله‌ها (۸۱/۶۸ درصد) بیشترین میزان استناد را به خود اختصاص داده بودند. در بین ۵ رشته‌ی بررسی شده، بیشترین میزان استناد به مجله‌ها (۹۰/۳ درصد) در مقاله‌های اعضای هیأت علمی رشته‌ی شیمی و کمترین میزان استناد به مجله‌ها (۷۳/۰۵ درصد) در مقاله‌های رشته‌ی زمین شناسی مشاهده شد. همچنین دیگر نتایج پژوهش نشان داد که دانشمندان رشته‌ی زمین شناسی نسبت به سایر رشته‌های علوم پایه، اتکای بیشتری به تک‌نگاشت‌ها داشتند و به همین علت میزان استناد به مجله‌ها در این گروه نسبت به سایر گروه‌ها کمتر بود. با استفاده از اطلاعات جمع‌آوری شده از استنادها، پژوهشگر برای هر رشته ۱۰ عنوان مجله‌ای که بیش‌ترین میزان استناد دریافت کرده بودند را به عنوان مجله‌های هسته معرفی کرد. مطابقت فهرست مجله‌های هسته با موجودی کتابخانه‌ی دانشگاه نشان داد که درصد عمده‌ای از مجله‌های هسته‌ی هر رشته در مجموعه‌ی کتابخانه موجود بودند.

جانسون[2] (۲۰۰۰) به منظور پشتیبانی از فعالیت‌های پژوهشی اعضای هیأت علمی رشته‌ی بهداشت انسان و محیط دانشگاه تگزاس، مطالعه‌ای را با استفاده از روش تحلیل استنادی انجام داد. یافته‌ها نشان دادند که در مقاله‌های اعضای هیأت علمی این رشته، میزان استناد به مجله‌ها ۶۷ درصد و میزان استناد به کتابها ۱۷ درصد بود. مطابقت عناوین استناد شده توسط این گروه با موجودی کتابخانه، حکایت از وجود ۶۶ درصد مجله‌ها و ۵۸ درصد کتاب‌های مورد استناد قرار

1. Ovens 2. Johnson

[Downloaded from publij.ir on 2024-10-12]

[DOR: 20.1001.1.26455730.1388.15.3.2.8]

گرفته، در کتابخانه‌های دانشگاه داشت. مقابله‌ی عناوینی که میزان استناد بالایی در مقاله‌های اعضای هیأت علمی این گروه کسب کرده بودند با فهرست مجله‌های نمایه شده در ISI مشخص ساخت، مجله‌هایی که از طرف اعضای هیأت علمی این رشته به میزان زیادی مورد استناد قرار گرفته بودند، ضریب تأثیر بالایی هم از ISI دریافت نموده بودند.

تونتا و آل[1] (۲۰۰۶) در پژوهشی، ویژگی‌های کتابسنجی ۱۰۰ پایان نامه دکتری و کارشناسی‌ارشد بخش کتابداری دانشگاه حاج‌تپه[2] در فاصله‌ی سالهای ۱۹۷۴ تا ۲۰۰۲ را مورد بررسی قرار دادند. یافته‌های پژوهش نشان داد که تک‌نگاشت‌ها ۵۰ درصد از استنادها را به خود اختصاص داده بودند در حالی‌که میزان استناد به مجله‌ها ۴۲ درصد بوده است. چهارده عنوان (۳/۲ درصد) از عناوین مجله‌ها حدود ۴۸/۹ درصد کل استنادها را به خود اختصاص داده بودند و قانون پراکندگی برادفورد در مورد توزیع استنادها به عناوین مجله‌های خارجی صادق بود. در نهایت سیاهه‌ای از مجله‌های هسته تهیه شد تا در مورد نگهداری یا وجین مجله‌ها تصمیم گیری شود.

روش پژوهش

در این پژوهش از روش تحلیل استنادی که یکی از فنون کتابسنجی است استفاده شده است. به این ترتیب که ابتدا کلیه‌ی مقاله‌های اعضای هیأت علمی دانشکده‌های علوم انسانی دانشگاه شیراز نمایه شده طی سالهای ۲۰۰۷-۱۹۹۸ در نمایه‌های استنادی علوم اجتماعی ، هنر و علوم انسانی (Web of Science) استخراج شد. سپس، نام نویسندگان مقاله‌ها با فهرست اسامی اعضای هیأت علمی دانشکده‌ها مطابقت داده شد و بر مبنای آن تعداد اساتید هر رشته تفکیک شدند. برای این منظور با مراجعه به وب‌سایت دانشگاه شیراز و مراجعه‌ی حضوری به دانشکده‌های مربوطه، فهرست اسامی افرادی که در طول ده سال مورد مطالعه چه به صورت رسمی و چه به صورت پیمانی به عنوان عضو هیأت علمی در دانشکده‌های مورد بررسی مشغول فعالیت بوده‌اند استخراج و اطلاعات مربوط به تعداد اعضای هیأت علمی و برون‌دادهای علمی آنها در یک سیاهه‌ی وارسی[3] وارد شد. در مرحله‌ی بعد مآخذ مورد استناد، تجزیه و تحلیل شدند و برای نشریات ادواری نیز یک پایگاه اطلاعاتی ایجاد شد. هم‌چنین به علت ناقص بودن اطلاعات کتاب‌شناختی، مآخذ مورد استناد در مقاله‌های نمایه شده درISI، از طریق جست‌وجو در پایگاه‌های اشتراکی دانشگاه مانند

1. Tonta and Al 2. Hacettepe 3. Cheklist

[Downloaded from publij.ir on 2024-10-12]
[DOR: 20.1001.1.26455730.1388.15.3.2.8]

ابسکو[1]، پروکوئست[2]، الزویر[3] و امرالد[4] به متن کامل و یا فهرست مآخذ مقاله‌های مورد بررسی، مراجعه و برای اطمینان بیش‌تر، اسامی نشریات ادواری با اولریخ مقابله شدند. سپس مجله‌های هسته براساس قانون برادفورد معرفی شدند و در نهایت اسامی کلیه نشریات ادواری مورد استناد، در گزارش‌های استنادی مجله‌ها (JCR) جست‌وجو شد تا مشخص شود مجله‌های معتبر بین‌المللی تا چه میزان اعضای هیأت علمی دانشکده‌ها را در تولید علم یاری رسانده‌اند.

جامعه‌ی مورد مطالعه در این پژوهش را تعداد ۱۰۶۷ استناد مربوط به ۵۱ عنوان مقاله‌ی اعضای هیأت علمی دانشکده‌های علوم انسانی دانشگاه شیراز نمایه شده در نمایه‌های استنادی A&HCI وSSCI طی سالهای ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۷ تشکیل می‌دهند.

محدودیت‌های پژوهش

از آنجا که این پژوهش نیز مانند سایر پژوهش‌ها مصون از خطا نخواهد بود محدودیتهای ذیل برای آن پیش‌بینی می‌شوند:

- پایین بودن میزان برون‌دادهای علمی اعضای هیأت علمی دانشکده‌های علوم انسانی و علوم اجتماعی دانشگاه شیراز در پایگاه استنادی ISI (جدول ۱)؛
- محدود بودن پوشش ISI در رشته‌های علوم‌اجتماعی (جامعه‌شناسی، علوم‌تربیتی، علوم‌سیاسی و انسان‌شناسی) و علوم‌انسانی (حقوق، ادبیات، زبان و زبان‌شناسی، تاریخ ، جغرافیا و فلسفه)(موئد، ۲۰۰۵)؛ و
- ناقص بودن اطلاعات کتاب‌شناختی مآخذ مورد استناد در برون‌دادهای علمی نمایه شده در ISI (تصویر ۱).

تجزیه و تحلیل یافته‌ها

اعداد مندرج در جدول (۱) نمایانگر داده‌های مربوط به برون‌دادهای علمی اعضای هیأت علمی دانشکده‌های علوم انسانی دانشگاه شیراز می‌باشند. همان‌طور که مشاهده می‌شود در این جدول، اطلاعات مربوط به آن دسته از اعضای هیأت علمی دانشکده‌های علوم انسانی، که دارای برون‌دادهای علمی در ISI هستند به همراه تعداد برون‌دادهای علمی، تعداد استنادها و تعداد استناد به نشریات ادواری آورده شده است.

1. Ebsco 2. Proquest 3. Elsevier 4. Emerald

[Downloaded from publij.ir on 2024-10-12]

[DOR: 20.1001.1.26455730.1388.15.3.2.8]

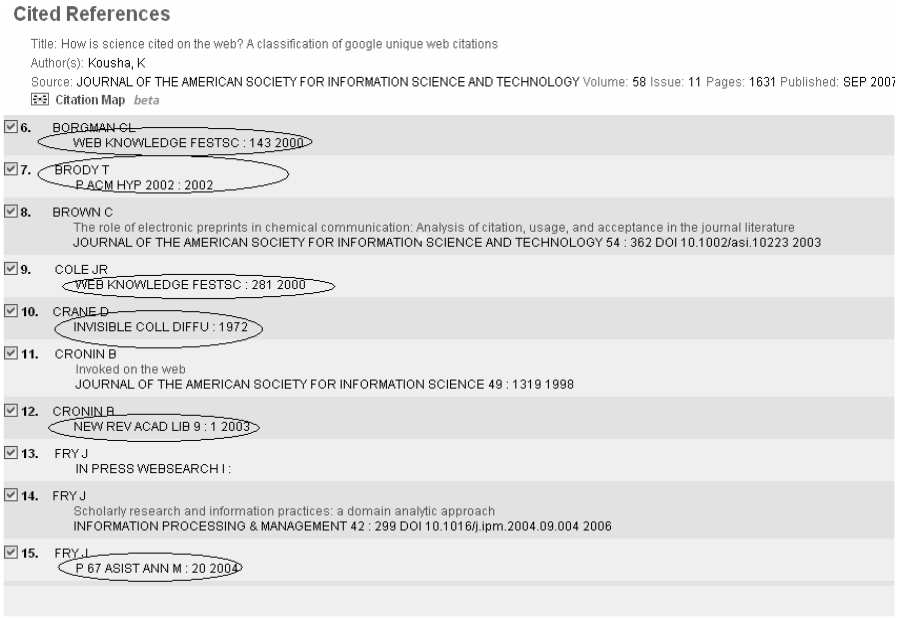

Cited References

Title: How is science cited on the web? A classification of google unique web citations
Author(s): Kousha, K
Source: JOURNAL OF THE AMERICAN SOCIETY FOR INFORMATION SCIENCE AND TECHNOLOGY Volume: 58 Issue: 11 Pages: 1631 Published: SEP 2007
Citation Map *beta*

6. BORGMAN CL
WEB KNOWLEDGE FESTSC : 143 2000

7. BRODY T
P ACM HYP 2002 : 2002

8. BROWN C
The role of electronic preprints in chemical communication: Analysis of citation, usage, and acceptance in the journal literature
JOURNAL OF THE AMERICAN SOCIETY FOR INFORMATION SCIENCE AND TECHNOLOGY 54 : 362 DOI 10.1002/asi.10223 2003

9. COLE JR
WEB KNOWLEDGE FESTSC : 281 2000

10. CRANE D
INVISIBLE COLL DIFFU : 1972

11. CRONIN B
Invoked on the web
JOURNAL OF THE AMERICAN SOCIETY FOR INFORMATION SCIENCE 49 : 1319 1998

12. CRONIN B
NEW REV ACAD LIB 9 : 1 2003

13. FRY J
IN PRESS WEBSEARCH I :

14. FRY J
Scholarly research and information practices: a domain analytic approach
INFORMATION PROCESSING & MANAGEMENT 42 : 299 DOI 10.1016/j.ipm.2004.09.004 2006

15. FRY J
P 67 ASIST ANN M : 20 2004

تصویر ۱. نمونه‌هایی از نقص اطلاعات کتاب‌شناختی منابع مورد استناد

جدول ۱. اطلاعات آماری اعضای هیأت علمی دانشکده‌های علوم انسانی دانشگاه شیراز و برون‌دادهای علمی آنها

دانشکده	رشته	تعداد اعضای هیأت علمی	درصد	تعداد برون‌دادهای علمی	درصد	تعداد کل استنادها	تعداد استناد به نشریات ادواری	درصد
روانشناسی و علوم تربیتی	روانشناسی بالینی	۹	۹/۳	۲۴	۴۷/۰۶	۵۲۱	۳۹۱	۷۵
″	روانشناسی تربیتی	۹	۹/۳	۹	۱۷/۶۵	۱۷۳	۱۱۸	۶۸
″	کودکان استثنایی	۶	۶/۲	۷	۱۷/۷۳	۹۴	۷۹	۸۴
″	علوم کتابداری و اطلاع رسانی	۱۰	۱۰/۳	۲	۳/۹۳	۱۰۹	۴۷	۴۳
″	مبانی آموزش و پرورش	۷	۷/۲	۲	۳/۹۳	۴۲	۲۶	۶۴
ادبیات و علوم انسانی	زبانشناسی و زبانهای خارجه	۳۶	۳۷/۱	۵	۹/۸	۸۷	۵۱	۵۹
	الهیات و معارف اسلامی	۱۳	۱۳/۴	۱	۱/۹۶	۳۱	۴	۱۳
علوم اجتماعی، اقتصاد و مدیریت	مدیریت	۷	۷/۲	۱	۱/۹۶	۱۰	۷	۷۰
جمع		۹۷	۱۰۰	۵۱	۱۰۰	۱۰۶۷	۷۲۳	–

[Downloaded from publij.ir on 2024-10-12]

[DOR: 20.1001.1.26455730.1388.15.3.2.8]

در پاسخ به سؤال اول، میزان استناد بـه نـشریات ادواری در بـرون‌دادهـای علمـی فـردی و گروهی نمایه شده در ISI اعضای هیأت علمی دانشکده‌های علوم انـسانی دانـشگاه شـیراز مـورد بررسی قرار گرفت. نتایج مربوط به این بررسی در جدول شماره‌ی ۲ ارائه می‌شود.

جدول ۲. تعداد کل استنادها ومیزان استناد به نشریات ادواری در برون‌دادهای علمی اعضای هیأت علمی

	برون‌دادهای علمی فردی			برون‌دادهای علمی گروهی		
	تعداد کل استنادها	تعداد استناد به نشریات ادواری	درصد	تعداد کل استنادها	تعداد استناد به نشریات ادواری	درصد
دانشگاه شیراز	۲۶۰	۱۸۳	۷۰/۳۹	۸۰۷	۵۳۶	۲۶۶/۴

همان‌گونه که در جدول (۲) مشاهده مـی‌شـود، میـزان اسـتناد بـه نـشریات ادواری چـه در برون‌دادهای علمی فردی و چه در برون‌دادهای علمی گروهی نمایه شده در ISI اعـضای هیـأت علمی دانشکده‌های علوم انسانی دانشگاه شیراز بیش از سایر منابع است که این امر بیـانگر نقـش مهم این نوع منابع در تولید اطلاعات علمی است.

در پاسـخ بـه سـؤال دوم، سـهم نـشریات ادواری، نـسبت بـه سـایر منـابع اطلاعـاتی در برون‌دادهای علمی اعضای هیأت علمی دانشکده‌های علوم‌انسانی دانشگاه شـیراز نمایـه شـده در ISI مورد بررسی قرار گرفت.

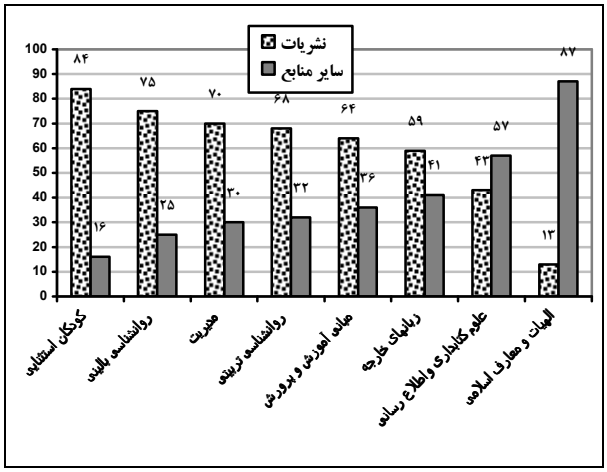

نمودار۱. سهم نشریات ادواری نسبت به سایر منابع اطلاعاتی در برون‌دادهای علمی اعضای هیأت علمی

[Downloaded from publij.ir on 2024-10-12]

[DOR: 20.1001.1.26455730.1388.15.3.2.8]

با توجه به نمودار ۱ در ۷۵ درصد رشته‌ها به استثنای «علوم کتابداری و اطلاع رسانی» و «الهیات و معارف اسلامی»، میزان استناد به نشریات ادواری بیش از سایر منابع اطلاعاتی است. به طور کلی از مجموع ۱۰۶۷ استناد برون‌داد علمی اعضای هیأت علمی دانشگاه شیراز نمایه شده در ISI ، میزان استناد به نشریات ادواری ۷۲۳ مورد (۶۸ درصد) و سایر منابع ۳۴۴ (۳۸ درصد) است.

در پاسخ به سوال ۳، وضعیت زبانی نشریات ادواری مورد استناد در برون‌دادهای علمی اعضای هیأت علمی دانشکده‌های علوم انسانی دانشگاه شیراز نمایه شده درISI مورد بررسی قرار گرفت.

جدول۳. وضعیت زبانی نشریات ادواری مورد استناد

دانشگاه	زبان انگلیسی	درصد	زبان فارسی	درصد	سایرزبانها	درصد
دانشگاه شیراز	۷۱۷	۹۹/۱۷	۰	۰	۶	۰/۸۳

با توجه به نتایج موجود در جدول۳، اعضای هیأت علمی دانشکده‌های علوم‌انسانی دانشگاه شیراز بیش از نشریات ادواری انگلیسی زبان در برون‌دادهای علمی خود استفاده کرده‌اند.

در پاسخ به سوال ۴ از قانون برادفورد برای شناسایی مجله‌های هسته استفاده شد. در انتخاب مجله‌ها برای یک کتابخانه‌ی تخصصی و دانشگاهی، از مدل معروف جهانی برادفورد استفاده می‌شود. مطالعه‌ی برادفورد نشان می‌هد که دسترسی به محتوای تعداد قابل توجهی از مقاله‌های نوشته شده در موضوعی خاص، به خریداری همه‌ی مجله‌ها نیاز ندارد بلکه می‌توان با تعیین مجله‌های هسته‌ی هر رشته با صرف وقت، نیرو و هزینه‌ی کم‌تر به درصد قابل توجهی از محتوای مقاله‌های نوشته شده در هر موضوع دست یافت.

برای این منظور ابتدا فهرست همه‌ی مجله‌های مورد استناد در برون‌دادهای علمی اعضای هیأت علمی هر رشته، نمایه شده در ISI را براساس سیر نزولی فراوانی استفاده از آنها مرتب‌سازی و مطابق قانون برادفورد عمل می‌شود.

[Downloaded from publij.ir on 2024-10-12]

[DOR: 20.1001.1.26455730.1388.15.3.2.8]

جدول ۴. نحوه محاسبه ضریب برادفورد برای تعیین مجله‌های هسته

ضریب برادفورد bK	تعداد استفاده از عناوین مجلات در مناطق A	تعداد دستجات K	فراوانی تجمعی کل استنادها CF	فراوانی تجمعی تعداد مجلات CF	کل استنادها J.A	تعداد استناد A	تعداد مجله J
-	۱۰۹	J1=۵	۲۹	۱	۲۹	۲۹	۱
			۵۳	۲	۲۴	۲۴	۱
			۷۳	۳	۲۰	۲۰	۱
			۱۰۹	۵	۳۶	۱۸	۲
۲/۲۰	۸۸	J2=۱۱	۱۲۴	۶	۱۵	۱۵	۱
			۱۳۷	۷	۱۳	۱۳	۱
			۱۶۱	۹	۲۴	۱۲	۲
			۱۷۱	۱۰	۱۰	۱۰	۱
			۱۸۹	۱۲	۱۸	۹	۲
			۱۹۷	۱۳	۸	۸	۱
۲/۰۹	۱۰۴	J3=۲۳	۲۱۸	۱۶	۲۱	۷	۳
			۲۳۳	۱۹	۱۵	۵	۳
			۲۶۵	۲۷	۳۲	۴	۸
			۳۰۱	۳۹	۳۶	۳	۱۲
۳/۰۵	۹۰	J4=۷۰	۳۴۱	۵۹	۴۰	۲	۲۰
			۳۹۱	۱۰۹	۵۰	۱	۵۰
∑ bK=۷/۳۴	∑ A=۳۹۱	∑J=۱۰۹	-	-	∑ J.A=۳۹۱	-	∑ J=۱۰۹

این بررسی با توجه به قانون برادفورد که تعداد مجله‌ها در هر گروه باید از نصف مجله‌هایی که هرکدام یک‌بار مورد استناد واقع شده‌اند بیش‌تر باشند (یعنی Z/2=۵۰/۲) انجام شد و داده‌ها به ۴ گروه تقسیم شدند. درنهایت بر اساس فرمول زیر ضریب برادفورد برابر با ۱/۸۴ محاسبه گردید .

[Downloaded from publij.ir on 2024-10-12]

[DOR: 20.1001.1.26455730.1388.15.3.2.8]

$$b_k = \frac{\sum b_k}{k}$$

$$b_k = \frac{۷/۳۴}{۴}$$

با کاربرد ضریب برادفورد در فرمول $R(n) = an^b$ ، تعداد مجله‌های هسته مشخص شد.

بر این اساس:

$$۳۹۱ = (۲۹)(n^{۱/۸۴})$$

$$n = \sqrt[۱/۸۴]{۱۳/۴۸} \sim ۴$$

همان‌طور که مشخص شد مجله‌های هسته خارجی مورد استناد در برون‌دادهای علمی اعضای هیأت علمی رشته‌ی روانشناسی بالینی دانشگاه شیراز نمایه شده در ISI ، ۴ مجله هستند. این مجله‌ها عبارتند از:

جدول ۵. مجله‌های هسته‌ی رشته‌ی روانشناسی بالینی دانشگاه شیراز

عنوان مجله	تعداد استناد
Journal of Abnormal Psychology	۲۹
Journal of Abnormal Child Psychology	۲۴
Personality and Individual Differences	۲۰
Journal of Child Psychology and Psychiatry and Allied Disciplines	۱۸

در سایر رشته‌ها نیز، به دلیل اینکه پر استنادترین مجله (ها) کم‌تر از ۱۰ بار مورد استناد واقع شده بودند از قانون برادفورد به منظور تعیین مجله‌های هسته استفاده نشد و تنها به ذکر عناوین پراستنادترین مجله‌ها اکتفا شده است (جدول ۶).

در پاسخ به سؤال ۶، سهم مجله‌های رتبه‌بندی شده در گزارش‌های استنادی مجله‌ها (JCR) در برون‌دادهای علمی اعضای هیأت علمی دانشکده‌های علوم انسانی دانشگاه شیراز نمایه شده در ISI مورد بررسی قرار گرفت.

[Downloaded from publij.ir on 2024-10-12]

[DOR: 20.1001.1.26455730.1388.15.3.2.8]

جدول۶. سهم مجله‌های رتبه بندی شده در گزارش‌های استنادی مجله‌ها (JCR) به صورت درصدی

رشته	تعداد عناوین مجله‌های رتبه بندی شده در گزارش‌های استنادی مجله‌ها (JCR)	تعداد عناوین کل نشریات ادواری مورد استناد	درصد
روانشناسی بالینی	۷۰	۱۰۹	۶۴/۲۲
کودکان استثنایی	۳۱	۴۹	۶۳/۲۶
روانشناسی تربیتی	۳۴	۵۸	۵۸/۶۲
مدیریت	۴	۷	۵۷/۱۴
مبانی آموزش و پرورش	۸	۱۸	۴۴/۴۴
علوم کتابداری و اطلاع رسانی	۱۳	۳۵	۳۷/۱۴
زبانهای خارجه و زبانشناسی	۶	۲۶	۲۳/۰۷

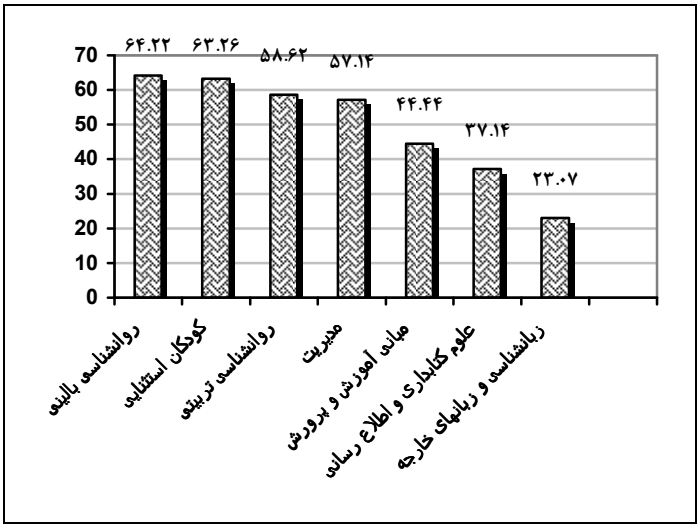

نمودار۲. میزان استناد به مجله‌های رتبه‌بندی شده درگزارش‌های استنادی مجله‌ها (JCR)

با توجه به نمودار ۲ و جدول ۶ در رشته‌های روانشناسی‌بالینی، کودکان‌استثنایی، روانشناسی‌تربیتی و مدیریت، میزان استناد به مجله‌های رتبه بندی شده در گزارش‌های استنادی مجله‌ها (JCR) بیش از سایر مجله‌ها است. به طور کلی در دانشگاه شیراز از مجموع ۲۴۴ عنوان

[Downloaded from publij.ir on 2024-10-12]

[DOR: 20.1001.1.26455730.1388.15.3.2.8]

نشریه‌ی ادواری مورد استناد، سهم مجله‌های گزارش‌های استنادی مجله‌ها (JCR)، ۱۳۰ عنوان (۵۳ درصد) می‌باشد بدین معنی که میزان استناد به مجله‌های بین‌المللی نمایه شده در پایگاه‌های ISI در این دانشگاه بیش از سایر مجله‌ها بوده است.

در پاسخ به سوال ۷، فهرست پراستنادترین مجله‌ها با موجودی دانشگاه مطابقت داده شد.

جدول (۷). عناوین پر استناد ترین مجله‌های موجود در برون‌دادهای علمی

	عنوان	تعداد استناد	رشته	موجودی در دانشگاه
۱	***Journal of Abnormal Psychology***	۲۹	روانشناسی بالینی	√
۲	***Journal of Abnormal Child Psychology***	۲۴		√
۳	***Personality and Individual Differences***	۲۰		√
۴	***Journal of Child Psychology and Psychiatry and Allied Disciplines***	۱۸		√
۵	***Behavior Research and Therapy***	۱۸		√
۶	***Cognition and Emotion***	۱۵		√
۷	***Cognitive Therapy and Research***	۱۳		√
۸	***Journal of Experimental Child Psychology***	۱۲		√
۹	***Psychological Bulletin***	۱۲		√
۱۰	***British Journal of Clinical Psychology***	۱۰		√
۱۱	***Journal of Leisure Research***	۱۹	روانشناسی تربیتی	–
۱۲	***Journal of Educational Psychology***	۷		√
۱۳	***Journal of Consulting and Clinical Psychology***	۶		√
۱۴	***Journal of Educational Psychology***	۶	کودکان استثنایی	√
۱۵	***Learned Publishing***	۸	علوم کتابداری و اطلاع رسانی	–
۱۶	***Journal of the American Society for Information Science***	۷		√
۱۷	***Language Learning***	۶	زبانشناسی و زبانهای خارجه	√
۱۸	***Tesol Quarterly***			√
۱۹	***System(an International Journal of Educational Technology and Linguistics)***	۵		√

[Downloaded from publij.ir on 2024-10-12]

[DOR: 20.1001.1.26455730.1388.15.3.2.8]

با توجه به جدول ۷ ، نود درصد از پراستفاده‌ترین مجله‌های مورد استناد در برون‌دادهای علمی اعضای هیأت علمی دانشکده‌های علوم انسانی دانشگاه شیراز نمایه شده در ISI در فهرست موجودی این دانشگاه وجود دارند. بنابراین به نظر می‌رسد اعضای هیأت علمی دانشکده‌های علوم انسانی دانشگاه شیراز بیش‌تر از مجله‌هایی در برون‌دادهای علمی خود استفاده کرده‌اند که از لحاظ فیزیکی دسترس‌پذیرتر بوده‌اند.

بحث و نتیجه‌گیری

نشریات ادواری لاتین با گسترش روزافزون شاخه‌های مختلف دانش به همراه فن‌آوری‌های نوین اطلاع‌رسانی از جایگاه ممتازی برخوردارند؛ این منابع با هزینه‌ی ارزی و از خارج از کشور تهیه می‌شوند و در این مقوله، بخش عمده‌ای از هزینه، زمان، امکانات و خدمات انسانی کتابخانه‌ها و مراکز اطلاع‌رسانی را به خود اختصاص می‌دهند. لذا ارزیابی دقیق و مستمر این عناوین بر مبنای اصول علمی برای افزودن با صرفه‌ترین و پراستفاده‌ترین نشریات ادواری به مجموعه، ضروری است. این امر از اشتراک عناوین بدون استفاده، جلوگیری و عناوین پراستفاده را جایگزین آنها می‌کند که به دنبال آن هم مجموعه‌ای متناسب با استفاده‌کنندگان ایجاد خواهد شد و به علاوه تا حدی مشکل کمبود فضا را مرتفع خواهد کرد و در نتیجه در منابع و هزینه‌ها نیز صرفه‌جویی خواهد شد. از این رو دراین پژوهش، به بررسی کاربرد نشریات ادواری در برون‌دادهای علمی اعضای هیأت علمی دانشکده های علوم انسانی دانشگاه شیراز طی سالهای ۱۹۹۸-۲۰۰۷ پرداخته شد.

همان‌طور که در پیشینه‌ها مشاهده شد طبق پژوهش‌های انجام شده در رشته‌های علوم پایه، پزشکی و کشاورزی، مجله‌ها همواره به عنوان پرکاربردترین نوع منابع اطلاعاتی بیش از سایر منابع مورد استفاده قرار می‌گیرند، حال آن‌که نتایج بسیاری از پژوهش‌های انجام شده به روش تحلیل استنادی در حوزه‌ی علوم انسانی نشان داده‌اند که متون علمی شاخه‌ی علوم‌انسانی و هنر در استنادهای خود اغلب کتاب‌محور هستند و کتاب‌ها رسانه‌های ارتباطی مهم‌تری در این رشته‌ها هستند. با این وجود در پژوهش حاضر به نتایجی متفاوت دست یافتیم به طوری که در مجموع از ۱۰۶۷ استناد، میزان استناد به مجله‌ها ۷۲۳ مورد (۶۸ درصد) است که این امر بیانگر اهمیت این نوع منابع در تولید اطلاعات علمی اعضای هیأت علمی دانشکده‌های علوم انسانی

[Downloaded from publij.ir on 2024-10-12]

[DOR: 20.1001.1.26455730.1388.15.3.2.8]

دانشگاه شیراز می‌باشد. بنابراین پژوهش حاضر از نظر نتایج به دست آمده متفاوت از سایر پژوهش‌هایی است که در حوزه‌ی علوم انسانی انجام شده‌اند. یافته‌های پژوهش نشان دادند در ۷۵ درصد رشته‌ها از جمله روانشناسی‌بالینی و تربیتی، کودکان‌استثنایی، مبانی‌آموزش‌وپرورش و مدیریت، مجله‌ها بیش از سایر منابع مورد استناد قرار می‌گیرند. در حالی‌که یافته‌های پژوهش‌های دیگر حاکی از نتایج دیگری است. برای مثال در پژوهشی که ریاحی‌نیا (۱۳۷۵) به منظور تعیین کاربرد مجله‌ها در پایان‌نامه‌های علوم کتابداری و اطلاع‌رسانی انجام داد نتایج نشان می‌دهند که بیش‌ترین استنادها (۲۸/۷۴ درصد) مربوط به کتاب‌های خارجی بوده است. یافته‌های تحلیل استنادی مجله‌ی علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز که توسط زندی (۱۳۷۸) انجام شد نیز گرایش استنادی مقاله‌های این مجله را مشابه پژوهش مذکور ارزیابی می‌کند. هراتی (۱۳۷۹) در تحلیل استنادی مآخذ پایان‌نامه‌های رشته‌ی مدیریت دانشکده مدیریت دانشگاه تهران نشان داد که کتاب بالاترین سهم را در میان انواع منابع مورد استناد به خود اختصاص داده است. موسیب[1] (۱۹۸۷) در پژوهشی به بررسی استنادهای مقاله‌های ۸ مجله فلسفی پرداخت و در نهایت دوام استناد به کتاب‌ها را بیش از مجله‌ها گزارش کرد. پژوهشی که توسط نجفی (۱۳۸۱) و با هدف بررسی استنادهای مقالات اعضای هیأت علمی دانشگاه فردوسی مشهد نمایه شده در ISI انجام شد نشان داد که در مقاله‌های اعضای هیأت علمی دانشکده‌های ادبیات و علوم‌انسانی ، الهیات و علوم‌تربیتی، کتاب پراستنادترین منبع به شمار می‌رود. پژوهشی که توسط استیگ[2] (۱۹۸۱) به منظور بررسی نوع منابع اطلاعاتی پربسامد در رشته‌ی تاریخ انجام شده است، حاکی از آن است که منبع غالب مورد استفاده در این رشته، کتاب است. بررسی نمایه‌ی استنادی هنر و علوم انسانی در یک دوره‌ی چهارساله توسط مالین و دین[3] (۱۹۸۱) نشان داد که منبع غالب در استنادهای مورد بررسی کتاب است. البته لازم به ذکر است که در این پژوهش در رشته‌ی علوم کتابداری و اطلاع رسانی تنها ۲ مقاله و در رشته‌ی الهیات ومعارف اسلامی تنها ۱ مقاله از اعضای هیأت علمی دانشگاه شیراز در پایگاه استنادی ISI به ثبت رسیده است و با این تعداد مقاله نمی‌توان به نتایج قطعی در این زمینه دست یافت که انتظار می‌رود با انجام پژوهش‌هایی در سال‌های آتی در این حوزه‌ها بتوان به نتیجه‌ی مطلوب رسید.

وضعیت زبانی نشریات ادواری مورد استناد نشان داد که اعضای هیأت علمی، بیش‌تر از

1. Musib 2. Stieg 3. Malin and Dean

[Downloaded from publij.ir on 2024-10-12]

[DOR: 20.1001.1.26455730.1388.15.3.2.8]

نشریات انگلیسی زبان در برون‌دادهای علمی خود استفاده کرده‌اند، به طوری که میزان استناد به نشریات ادواری انگلیسی زبان ۹۹/۱۷ درصد بوده است. سهم مجله‌های رتبه‌بندی شده در گزارش‌های استنادی مجله‌ها (JCR) در برون‌دادهای علمی اعضای هیأت علمی دانشگاه شیراز نمایه شده در ISI نشان داد که از مجموع ۲۴۴ عنوان مجله‌ی مورد استناد، ۱۳۰ عنوان (۵۳ درصد) متعلق به این مجله‌هاست. بنابراین به نظر می‌رسد میزان استناد به مجله‌های بین‌المللی نمایه شده در پایگاه‌های ISI در دانشگاه شیراز بیش‌تر از سایر مجله‌ها بوده است.

بر اساس قانون برادفورد، مجله‌های هسته در رشته‌هایی که پراستنادترین مجله (ها) بیش از ۱۰ بار مورد استناد واقع شده بودند و یا این‌که تعداد برون‌دادهای علمی بیش از ۳ عنوان بود مشخص شدند. به طوری که در رشته‌ی روانشناسی بالینی ۴ مجله به عنوان مجله‌های هسته معرفی شدند. از مقایسه‌ی فهرست پراستنادترین مجله‌ها با فهرست موجودی دانشگاه می‌توان این چنین نتیجه گرفت که این دو فهرست با یکدیگر مطابقت دارند به این معنی که اعضای هیأت علمی دانشگاه شیراز در برون‌دادهای علمی خود بیش‌تر از منابعی استفاده کرده‌اند که از نظر فیزیکی برای آنها دسترس‌پذیرتر بوده‌اند و یا به عبارت دیگر مجله‌هایی که از لحاظ فیزیکی دسترس‌پذیرتر بوده‌اند استناد بیش‌تری نیز دریافت کرده‌اند و مجموعه‌سازی دانشگاه تا حد زیادی پاسخگوی نیازهای اطلاعاتی آنها بوده است. بنابراین تداوم اشتراک این مجله‌ها ضروری است.

منابع

احمدزاده، سعادت (۱۳۸۶). میزان استفاده از مجله‌های لاتین کتابخانه هنر و تعیین مجله‌های هسته. *فصلنامه علوم و فناوری اطلاعات*، ۲۲ (۴)، ۱۹-۳۵.

بشیری، جواد و محسنی، حمید (۱۳۸۷). تعیین مجله‌های هسته معاونت آموزش و تحقیقات وزارت جهاد کشاورزی و الگوی عملیاتی سفارش مجله‌های غیر فارسی. تهران: وزارت جهاد کشاورزی (طرح تحقیقاتی).

تیمورخوانی (۱۳۸۱). تحلیل استنادی مقاله‌های تألیفی فصلنامه کتاب. *فصلنامه کتاب*، ۱۳ (۳)، ۳۲-۴۵.

حری، عباس؛ نشاط، نرگش (۱۳۸۱). بررسی رفتار استنادی نویسندگان مقاله‌های مندرج در مجله روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران از آغاز تا پایان سال ۱۳۷۹. *مجله روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران*، ۳۲ (۲)، ۳۳-۱.

حری، عباس (۱۳۸۲). تحلیل استنادی. در *دایره‌المعارف کتابداری و اطلاع‌رسانی*. (ج ۱، ص ۶۲۰-۶۱۶).

[Downloaded from publij.ir on 2024-10-12]
[DOR: 20.1001.1.26455730.1388.15.3.2.8]

تهران: کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران.

زندی، فاطمه (۱۳۷۸). *بررسی استنادی مجله علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز در سالهای ۱۳۶۶-۱۳۷۷*. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه شهید چمران، اهواز.

رسول آبادی، مسعود (۱۳۸۶). بررسی میزان آشنایی اعضای هیأت علمی و سایر مدرسین دانشگاه علوم پزشکی کردستان با شیوه‌های جستجوی اطلاعات در اینترنت و رابطه آن برفعالیت‌های علمی و پژوهشی آنان. ماهنامه ارتباط علمی، ۷ (۲)، بازیابی از http://www.irandoc.ac.ir/data/e_j/vol7/rasoulabadi_abs htm

ریاحی نیا، نصرت (۱۳۷۵). بررسی میزان کاربرد نشریات ادواری در پایان نامه‌های کتابداری. *فصلنامه علوم اطلاع رسانی*، ۱۱ (۴)، ۵۳-۶۰.

زاهد زاهدانی، مریم (۱۳۷۹). *اعضای هیأت علمی دانشگاه شیراز و تولید اطلاعات علمی*. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شیراز، شیراز.

عبدالمجید، امیر حسین (۱۳۸۶). تحلیل استنادی: تعاریف و کاربردها. *فصلنامه علوم و فناوری اطلاعات*، ۲۲ (۳)، ۷۳-۸۸.

عصاره، فریده (۱۳۶۵). بررسی وضع استنادهای مقاله‌های پزشکی فارسی درمجله‌های دانشکده پزشکی دانشگاههای علوم پزشکی تهران، شهید بهشتی، و مشهد در سالها ۱۳۵۴-۱۳۵۶. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه تهران، تهران.

مقصودی دریه، رویا (۱۳۸۰). بررسی پایان نامه‌های روانشناسی تربیتی دانشگاه شیراز ؛ مطالعه استنادی. *فصلنامه کتاب*، ۱۲ (۳)، ۶۹-۸۱.

مهراد، جعفر؛ حمدی‌پور. افشین (۱۳۸۰). پژوهشی درباره نشریات هسته لاتین دانشکده علوم دانشگاه شیراز بر اساس قانون برادفورد و دیدگاه استادان و محققان آن دانشکده (سالهای ۱۹۹۵-۲۰۰۰). *فصلنامه علوم اطلاع رسانی*، ۱۶ (۳و۴)، ۱۳-۲۴.

نجفی، طیبه (۱۳۸۲). تحلیل استنادی مقاله‌های اعضای هیات علمی دانشگاه فردوسی مشهد نمایه شده در پایگاهISI. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه فردوسی، مشهد.

هراتی، طلعت (۱۳۷۹). تحلیل استنادی مآخذ پایان نامه های فارغ التحصیلان رشته مدیریت دانشکده مدیریت دانشگاه تهران در سالهای ۱۳۷۴-۷۶. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه تهران، تهران.

Johnson, B. (1996). Citation Analysis of the Texas Tech University's Statistics Faculty: A Study Applied to Collection Development at the University Library. *Library and Information Science Research,* 6 (3), Retrieved from http://libres.curtin.edu.au/libre6n3/johnson.htm

Johnson, B. (2000). Environmental Impact: A preliminary Analysis of Local to Collection Development in an Academic Library. *Library Philosophy and practice*, 2 (2), Retrieved from http://www.webpages.uidaho.edu/~mbolin/johnson.html.

Malin, M ; Dean, M.C. (1981). Bibliometric analysis of ISI's Arts & Humanities Citation Index. *SIGSOC Bulletin*, 12(481), 58-59, Retrieved from

[Downloaded from publij.ir on 2024-10-12]

[DOR: 20.1001.1.26455730.1388.15.3.2.8]

http://portal.acm.org/citation.cfm?id=1015528.810931&coll=GUIDE&dl=GUIDE.
Moed, H. F. (2005). *Citation Analysis in Research Evaluation*. New York: Springer
Musib, S. K. (1987). Age of Literature Studies in Philosophy. *Journal of Library and Information Sience (India),*12 (1), 46-52.
Ovens, C. S. H. (1995). citations pattern of the university of the orange free state scientists. *South African Journal of The Library and Information Science*, 63, 47-54.
Stieg, M. (1981). The Information Needs of Historians. *College & Research Libraries*, 2 (6), 549-560.
Tonta Yaar ; Umit, Al (2006). Scatter and obsolescence of journals cited in theses and dissertations of librarianship. *Library and Information Science Research*, 28 (2), 281-296.

به این مقاله این‌گونه استناد کنید:

فهیم‌نیا، فاطمه؛ جعفری، فاطمه (۱۳۸۸). بررسی کاربرد نشریات ادواری در برون‌دادهای علمی اعضای هیأت علمی دانشکده‌های علوم‌انسانی دانشگاه شیراز طی سالهای ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۷. *پیام کتابخانه*، ۱۵ (۳)، ۳۹-۵۹.

[Downloaded from publij.ir on 2024-10-12]

[DOR: 20.1001.1.26455730.1388.15.3.2.8]